

عنوان مقاله:

پایداری بدون خشونت گونه ای متفاوت در ادبیات پایداری با تکیه بر آرا گاندی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات تاریخ و تمدن (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سمانه علیزاده - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

پایداری بدون خشونت نوعی پایداری است که ماهاتما گاندی آن را مطرح کرده است. مبارزه ی بدون خشونت از نظر گاندی علاوه بر رعایت اصولی همچون نافرمانی مدنی، اعتصاب غذا، عدم مشارکت سیاسی و اقتصادی و تظاهرات که جنبه صوری و ظاهری دارند، نیازمند تعالی روحی افراد مبارز بوده است. گاندی بنیاد کنش بدون خشونت را در دو واژه ی ساتیاگراها و آهیمسا گنجانده که روش زندگی و مسیر حرکت به سمت راستی را آموزش می دهد. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی از نوع تحلیل محتوا به بررسی آثار گاندی پرداختیم و با استخراج نمونه ها و تحلیل آن ها مولفه های بیزاری از ظواهر دنیوی و رهایی از تعلقات، ضرورت گرسنگی ضرورت تحمل درد و ناکامی، ضرورت تسلیم و توکل به خداوند، ستایش شجاعت و عدم ترس از مرگ، عدم قضاوت دیگران، مبارزه با نفس، عشق به انسانها، وحدت بشریت و بیهودگی جنگ را به عنوان مولفه های پایداری بدون خشونت استنباط کرده ایم

کلمات کلیدی:

پایداری بدون خشونت، آموزه های گاندی، گاندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193882>

